

fareforvoldelse, der sker i forbindelse med samtidig overtrædelse af færdselsloven, afspejler efter Justitsministeriets opfattelse ikke i tilstrækkelig grad den krænkelse af ofret, der finder sted. Samfundets klare afstandtagen fra denne form for kriminalitet bør derfor i højere grad komme til udtryk i straffelovens strafferammer.

På den baggrund foreslår Justitsministeriet, at strafmaksimum i straffelovens § 241, § 249 og § 252 sættes op fra de nuværende 4 år til 8 års fængsel.

Med forslaget forudsættes det, at der i retspraksis sker en forhøjelse af strafudmålingsniveauet i sager om uagtsomt manddrab ved spirituskørsel (her i bemærkningerne anvendt som samlebetegnelse for både spiritus- og promillekørsel), således at straffen for uagtsomt manddrab ved spirituskørsel i normaltillfældene forhøjes fra fængsel i 6-8 måneder til fængsel i 10-12 måneder.

Der kan være skærpende omstændigheder, som gør, at forholdet skal bedømmes strengere end normalniveauet. En skærpende omstændighed kan f.eks. være, at gerningsmanden tidligere er straffet for spirituskørsel.

Det vil også være en skærpende omstændighed, hvis kørslen i sig selv er foregået på særlig hensynsløs måde. Som det fremgår af pkt. 2.3.2.1., vil straffen i sådanne tilfælde blive udmålt i niveauet omkring 1 års fængsel. Det forudsættes, at der i sager, hvor der er tale om uagtsomt manddrab i forbindelse med spirituskørsel, og hvor kørslen i sig selv er foregået på en særlig hensynsløs måde, fremover fastsættes en straf, der er markant højere end de ovenfor angivne 10-12 måneder.

Endvidere forudsættes det, at straffen for uagtsomt manddrab uden spirituskørsel forhøjes fra det nuværende straffniveau på 3-4 måneders fængsel til 6-8 måneders fængsel i tilfælde, hvor kørslen i sig selv har karakter af at være særlig hensynsløs.

Lovforslaget tilsigter endvidere som udgangspunkt en tilsvarende forholdsmæssig forhøjelse i sager om uagtsom betydelig legemsbeskadigelse (straffelovens § 249) og forsættelig fareforvoldelse (straffelovens § 252), der sker i forbindelse med spirituskørsel, overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1, eller særlig hensynsløs kørsel. Eksempelvis forudsættes det, at der i sager om betydelig legemsbeskadigelse ved spirituskørsel, som i dag straffes med 1-3 måneders fængsel, efter lovændringen skal straffes med omkring 2-5 måneders fængsel.

Ud over de ovenfor nævnte forhøjelser tilsigter forslaget ikke nogen forhøjelser af strafudmålingsniveauet i sager om overtrædelse af straffelovens § 241,

§ 249 og § 252. Særligt om sager vedrørende menneskesmugling henvises til pkt. 6.3. nedenfor.

Forhøjelsen af strafferammerne fra 4 til 8 år indebærer, at der i sager af den nævnte karakter kan ske varetægtsfængsling i retshåndhævelsesøjemed af en sigtet efter retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1, når der foreligger en særligt bestyrket mistanke om, at vedkommende har begået en overtrædelse af straffelovens § 241, § 249 eller § 252, og hensynet til retshåndhævelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod. Der er i øvrigt allerede efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, mulighed for under nærmere angivne betingelser at anvende varetægtsfængsling i retshåndhævelsesøjemed i grove tilfælde af overtrædelse af straffelovens § 252.

3. Biltyveri

3.1. Gældende ret

Efter straffelovens § 293, stk. 1, 1. pkt., straffes den, som uberettiget bruger en ting, der tilhører en anden, med bøde eller fængsel indtil 1 år. Under skærpende omstændigheder, navnlig når tingen ikke bringes tilbage efter brugen, kan straffen stige til fængsel i 2 år, jf. § 293, stk. 1, 2. pkt.

For tyveri straffes efter straffelovens § 276, 1. pkt., den, som uden besidderens samtykke borttager en fremmed rørlig ting for at sikre sig eller andre uberettiget vinding ved dens tilegnelse. Kravet om forsæt til tilegnelse i straffelovens § 276 afgrænser tyveri fra brugstyveri. Ved afgrænsningen mellem straffelovens § 276 og § 293 er det afgørende således, om gerningsmanden har forsæt til (varigt) at tilegne sig tingen, eller om gerningsmanden alene har til hensigt at bruge tingen i en begrænset periode.

Ved lov nr. 163 af 31. maj 1961 blev bestemmelsen i straffelovens § 293 ændret. Der henvises herom til Folketingstidende 1960-61, tillæg A, sp. 545-588, tillæg B, sp. 917-922 og forhandlinger sp. 1060-1073, 1261-1305, 3903-3949 og 4018-4026. Ved lovændringen blev fængsel optaget i normalstrafferammen for brugstyveri. I bemærkningerne er det anført, at det i betragtning af den betydning, brugstyveri af motordrevne køretøjer har – sammenlignet med andre brugstyverier – ikke var naturligt, at anvendelse af fængselsstraf alene var hjemlet i en særlig regel om strafforhøjelse, jf. Folketingstidende 1960-61 (2. samling), tillæg A, sp. 587. Endvidere blev strafskærpsesreglen i straffelovens § 293, stk. 1, 2. pkt., ved lovændringen udformet således, at det forhold, at tingen ikke bringes tilbage efter brugen, udtrykkeligt blev